

KIZIMI DA GÖTÜR

Yıllarca önce İzmir Kadınlar Hapishanesi'nde mahkûm kadınlara akşam dersleri verilmesi kararlaştırılmıştı. Bir gün Milli Eğitim Müdürünün odasına zayıf, ufak tefek bir genç kız girdi:

- Ben bu dersleri memnuniyetle kabul ederim, efendim, dedi.

Milli Eğitim müdürü şaşırılmıştı; karşısındaki genç kız okuldan yeni çıkmış, üstelik de son derece hassas bir insana benziyordu. Müdür bir kere daha hapishanedeki tipleri gözünün önüne getirdi. Olacak şey değildi!

- Peki hoca hanım, dedi, bu işle meşgul olacağım.

İki hafta geçmeden genç kız, soluk ışıklar altında hapishane koğuşundaki akşam derslerine başlamıştı. İş bittikten sonra ince pardesüsünün yakasını kaldırıyor, süngülü nöbetçilerin, zincirli demir kapıların arasından geçerek sokağa çıkıyor ve hızlı adımlarla evine koşuyordu. Hapishane Müdürü de Milli Eğitim Müdürü gibi hayretler içindeydi. O kavgacı, o geçimsiz mahkûmlar genç öğretmeni hem sevmeye hem saymaya başlamışlardı. Hatta bir kere dersten çıkarken kendisini alkışlamışlardı da. Kadınlar hapishanesinde ilk defa böyle bir hava esiyordu.

Fakat işinde inanılmaz başarı gösteren genç kızın bir müddet sonra acaip bir suçla mahkemeye verildiğini görüyoruz. Hakkındaki iddia; misyonerlik. Gittikçe kabaran dosyalar sürekli misyoner öğretmenden bahsediyordu. Neler de neler yapmamıştı ki! Kadınlar hapishanesi, derken anaokulu teşkilatında faaliyet, çocuklara iyi insan olmak hakkında telkinler... Bütün bunlar misyonerlik denilen şeyden başka ne idi?

İş o kadar dallanıp budaklandı ki, Atatürk, meseleyi merak etmişti. "Bana misyoner öğretmenin dosyasını getiriniz." dedi. Bütün bir gece dosyayı inceledikten sonra ertesi gün Avar'ı yanına çağırttı.

Genç öğretmen Atatürk'ün karşısına çıktığı vakit bir yaprak gibi titriyordu. Atatürk bu ufak tefek kıza hayretle baktı:

Misyoner öğretmen sensin, öyle mi? diye sordu

Avar şaşırmişti.Yavaşça:

- Efendim, ben öğretmen Avar, diye fısıldadı.

Atatürk, o zaman genç öğretmene doğru parmağını uzatarak yüksek sesle şunları söyledi:

- Hayır... Sen misyoner Avar'sın. Bana da senin gibi misyonerler lazım.

Ondan sonra Atatürk fikirlerini açıkladı:

Bir toplum, daha ziyade aile yoluyla, bilhassa kadın yoluyla kazanılabilirdi. Genç öğretmen doğu'ya gidecekti. Oradaki genç kızları, hatta bunların arasında hiç Türkçe bilmeyenleri bile toplayacaktı. Onları bu cemiyetin potasında yetiştirecek, sonra bu çocukları birer ışık hüzmeleri halinde köylere gönderecekti.

Sözlerinin sonunda:

- Git, memleketin içine gir, dağ köylerine uzan, orada bizden ışık bekleyen yarının annelerini bulacaksın, dedi.

Genç öğretmen içi içine sığmaz bir halde Atatürk'ün yanından çıktı.

İşte yıllar ve yıllardır Avar, Doğu illerinden birinde Kız Enstitüsü Müdürlüğünde bu inanılmaz işle meşguldür. Şimdi Elâzığ, Tunceli, Bingöl çevresindeki halk, bu ufacık tefecik kadından bir azize gibi bahseder. Onun hakkında iki yüze yakın mâni, masal ve çocukların dilinde sayısız Avar şarkıları vardır. O, yol vermez geçit tanımaz dağları at sırtında tırmanır, dağ köylerinden, çoğu esmer köy kızlarını toplar, onları kendi ceketine sarıp okuluna götürür.

Avar, Doğu'da gerçekten inanılmaz bir isimdir. Dağ tepesindeki köylere bu masal kadını, öğrenci toplamak için gittiği zaman köylüler:

- Kızımı da götür, Avar! diye atın üzengisine yapışıyorlar...

Şehre, Avar'ın okuluna gelen kızı bir kere de üç dört yıl sonra görünüz. Ben bir insan yaratma mucizesini orada gözlerimle gördüm .

Hikmet Ferdiun ES

Sorular:

1. Avar adlı genç öğretmen nereye, nerede çalışmak üzere başvurmuştur?
2. Hapishanede nasıl bir değişim olmuştur?
3. Hakkında nasıl bir iddia ortaya atılmıştır?
4. Atatürk, Avar'a nasıl davranmış, ne görev vermiştir?
5. Avar'ın bundan sonraki yaşamında neler olmuştur?
6. Avar şimdiye dek öğrendiğimiz hangi insani değerleri uygulayarak yaşamıştır. Örnek davranışlarıyla değerleri sayınız.
7. Avar gibi yaşamak size çok mu zor gelir, sizin beklentileriniz çok mu farklı?